2. W przypadku odpowiedzi twierdzącej, czy dyrektywę Rady 90/435/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich, a w szczególności jej art. 4 ust. 1, należy interpretować w ten sposób, że zobowiązuje ona to państwo członkowskie do traktowania wypłaconego zysku, który spółka tego państwa członkowskiego uzyskuje od swojej spółki zależnej z siedzibą w innym państwie członkowskim, tak by podlegał on w pełni odliczeniu od zysku za dany rok podatkowy, zaś wynikłej z tego straty, tak by podlegała ona w pełni przeniesieniu na kolejny rok podatkowy?

3. Na wypadek gdyby dyrektywę 90/435/EWG należało interpretować w ten sposób, że belgijski przepis narusza jej art. 4 ust. 1 w odniesieniu do wypłaconych zysków, które belgijska spółka dominująca otrzymuje od spółki zależnej z siedzibą w U[nii Europejskiej], czy ten przepis dyrektywy stoi zatem także na przeszkodzie stosowaniu belgijskiego przepisu do wypłaconych zysków, które belgijska spółka dominująca otrzymuje od belgijskiej spółki zależnej, kiedy jak w niniejszym przypadku belgijski ustawodawca przy transpozycji tej dyrektywy do prawa belgijskiego postanowił traktować sytuacje czysto krajowe dokładnie tak samo jak sytuacje regulowane dyrektywą, a belgijskie prawo dostosował do tej dyrektywy także w odniesieniu do czysto krajowych sytuacji?

4. Czy art. 43 traktatu WE sprzeciwia się ustawodawstwu państwa członkowskiego, według którego w ramach podatku dochodowego od osób prawnych zwolnienie wypłaconych zysków, które spółka uzyskuje w roku podatkowym od spółki zależnej mającej siedzibę w innym państwie członkowskim, jest ograniczone w pierwszym z wymienionych państw członkowskich do wysokości zysku w tym roku podatkowym, w którym nastąpił podział zysku (po odjęciu określonych kwot przewidzianych w ustawie), podczas gdy pełne zwolnienie wypłaconego zysku byłoby możliwe, gdyby spółka ta utworzyła stały zakład w innym państwie członkowskim?

([1]) Dz.U. L 225, str. 6.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny (Rzeczpospolita Polska) w dniu 16 listopada 2007 r. — K-1 Sp. z o. o. w Toruniu/Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy

(Sprawa C-502/07)

(2008/C 22/55)

Język postępowania: polski

Sąd krajowy

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: K-1 Sp. z o.o. w Toruniu

Strona pozwana: Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 2 ust. 1 i 2 Pierwszej Dyrektywy Rady Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej z dnia 11 kwietnia 1967 roku w sprawie harmonizacji przepisów Państw Członkowskich w zakresie podatków obrotowych (67/227/EEC) ([1]) w związku z art. 2, art. 10 ust. 1 lit. a) i art. 10 ust. 2 Szóstej Dyrektywy Rady Wspólnot Europejskich z dnia 17 maja 1977 roku w sprawie harmonizacji przepisów Państw Członkowskich dotyczących podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej; ujednolicona podstawa wymiaru podatku (77/388/EEC) ([2]) wyłącza możliwość nałożenia obowiązku zapłaty przez podatnika podatku od towarów i usług dodatkowego zobowiązania podatkowego, o którym mowa w art. 109 ust. 5 i 6 ustawy z dnia 11 marca 2004 roku o podatku od towarów i usług (Dz.U. nr 54, poz. 535 ze zm.) w przypadku stwierdzenia, że podatnik podatku od towarów i usług w złożonej deklaracji podatkowej wykazał kwotę zwrotu różnicy podatku lub zwrotu podatku naliczonego wyższą od kwoty należnej?

2) Czy „środki specjalne", o których mowa w art. 27 ust. 1 Szóstej Dyrektywy Rady Wspólnot Europejskich z dnia 17 maja 1977 roku w sprawie harmonizacji przepisów Państw Członkowskich dotyczących podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej; ujednolicona podstawa wymiaru podatku (77/388/EEC), z uwagi na swój charakter i cel, mogą polegać na możliwości nakładania na podatnika podatku od towarów i usług dodatkowego zobowiązania podatkowego, ustalonego decyzją organu podatkowego, w razie stwierdzenia faktu zadeklarowania przez podatnika zawyżonej kwoty zwrotu różnicy podatku albo zawyżonej kwoty zwrotu podatku naliczonego?

3) Czy w uprawnieniu przewidzianym w art. 33 Szóstej Dyrektywy Rady Wspólnot Europejskich z dnia 17 maja 1977 roku w sprawie harmonizacji przepisów Państw Członkowskich dotyczących podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej; ujednolicona podstawa wymiaru podatku (77/388/EEC) mieści się prawo do wprowadzenia dodatkowego zobowiązania podatkowego określonego w art. 109 ust. 5 i 6 ustawy z dnia 11 marca 2004 roku o podatku od towarów i usług (Dz.U. nr 54, poz. 535 ze zm.)?

([1]) Dz. U. 71, str. 1301-1303.
([2]) Dz. U. L 145, str. 1-40.